

”ميني بچي - گرهست وهنوار ۾ رهتي هئي ائسا ٿرستي بنو جو ڪسي پي چيز ۾
آسڪتي نه رهي، همارا ڪچ پي نهين، ائسا بيگر بن جاڻو“

پُرسن :- ٿر بچون ڪي پرشارت ڪي منزل ڪوئسي هئ؟

اُتر :- آپ مري مر گئي دنيا، يهي هئ تمهاري منزل. شير سين ممتو ٿوٽ جاء. ائسا بيگر
بنو جو ڪچ پي ياد نه آئي. آتما اشريري بن جائي. بس، همڪو واپس جانا هئ. ائسا پرشارت
ڪرني والي بيگر ٿ پرنس بنتي هئ. ٿر بچي هين فقير سين امير، امير سين فقير بنتي هو. جب
ٿر امير هو تو ايڪ پي غريب نهين هوتا هئ.

اومر شانتي . باپ بچون سين پوچتي هئ ڪ آتما سُنتي هئ يا شير سُنتا هئ؟ (آتما) آتما
سُنينگي ضرور شير دواران. بچي لکني پي ائسي هئ فلاڻي ڪي آتما باپ دادا ڪو ياد ڪرني
هئ. فلاڻي ڪي آتما آج فلاڻي جڳهه جاتي هئ. يهه جئسي عادت پر جاتي هئ، هر آتما هئ.
ڪيونڪ بچون ڪو آتما ايماني بننا هئ. جهان پي ديکني هو، جانتني هو آتما اوڙ شير هئ اوڙ انڀر
هئ دو آتمائين. ايڪ ڪو آتما اوڙ ايڪ ڪو پرم آتما ڪهتي هئ. پرماتما خد ڪهتي هئ مئن اس
شير ۾، جس ۾ انڪي آتما پي پرويش رهتي هئ، مئن پرويش ڪرنا هون. شير بگر تو آتما ره
نهين سڪتي. اب باپ ڪهتي هئ اپني ڪو آتما سمجهو. اپني ڪو آتما سمجهينگي تب باپ
ڪو ياد ڪرينگي اوڙ پوتر بن شانتي ڌام ۾ جائينگي. اوڙ ڦر دئوي گڻ پي جتنا ڌارڻ ڪر اوڙ
ڪرائينگي، سوڌرشن چڪرڌاري بن ڪر اوڙ بنائينگي ائنا اونچ پد پائينگي. اس ۾ ڪوئي مونجهني
هو تو پوچ سڪتي هو. يهه تو ضرور هئ مئن آتما هون، باپ بچون ڪو هين ڪهتي هئ جو برهمڻ
بني هئ. دوسرون ڪو نهين ڪهينگي. بچي هين پريه لگتي هئ. هرايڪ باپ ڪو بچي پريه لگتي
هئ. دوسري ڪو پل باهر سين پيار ڪرينگي پرنسو ٻڌي ۾ هئ يهه هماري بچي نهين هئ. مئن
بچون سين هين بات ڪرنا هون. ڪيونڪ بچون ڪو هين پڙهانا هئ. باقي باهر والون ڪو پڙهانا
تمهارا ڪام هئ. ڪوئي تو جهت سمجهه جاتي هئ، ڪوئي ٿورا سمجهه ڪر چلي جائينگي. ڦر
جب ديکينگي يهان تو بهت ورتي هورهي هئ تب آئينگي. ديکين تو سهين. ٿر يهي سمجهائينگي
ڪ باپ سڀي آتمائون وا بچون ڪو ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرو. سڀي آتمائون ڪو پاون باپ هين
بناتي هئ. وهه ڪهتي هئ ميري سواءِ اوڙ ڪوئي ڪو ياد نه ڪرو. ميري اوپچاري ياد رڪو تو
تمهاري آتما پاون بن جائينگي. پنت پاون مئن ايڪ هين هون. ميري ياد سين هين آتما پاون
بنينگي. اس ليئي ڪهتي هئ بچون، مام ايڪم ياد ڪرو. باپ هين پنت راجيه سين پاون راجيه
بناتي هئ. لبريت ڪرني هئ. ڪهان لي جاتي هئ؟ شانتي ڌام ڦر سڪڌام.

مُوڻ بات هين هئ پاون بنني ڪي. 84 ڪا چڪر سمجهانا پي سهج هئ. چتر ديکني سين
هين نشچيه بڻڻ جاتا هئ. اس ليئي بابا سدا ڪهتي رهتي هئ ميوزم ڪولو پيڪي سين. تو منشون
ڪو پيڪا ڪينچينگا. بهت آئينگي ٿر يهي سُنائينگي ڪ هر باپ ڪي شريمت پر يهه بن رهي
هئ. باپ ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو اوڙ دئوي گڻ ڌارڻ ڪرو. بئج تو ضرور ساڻ هونا چاهيئي.
ٿر جانتني هو هر بيگر ٿ پرنس بنينگي. پهلي تو ڪرشن بنينگي نان. جب تک ڪرشن نه بنني تب

تڪ نارائڻ بن نه سڪي. بچي سين بڙا هو تب نارائڻ نام ملي. تو ان ۾ دونو چتر هئا. تهر يهه بنني هو. آبي تهر سپ بيگر بني هوئي هو. يهه برهماڪمار ڪماريان پي بيگرس هئا. انڪي پاس ڪچ پي نهين هئا. بيگر اڙتات جنڪي پاس ڪچ پي نه هو. ڪوئي ڪوئي ڪوهر بيگر نهين ڪهينگي. يهه بابا تو هئا سپ سين بڙا بيگر. اسپر پورا بيگر بننا هوتا هئا. گر هست وهنوار ۾ رهتي آسڪتي ٿوڙني هوتي هئا. تهر نين ڊراما انوسار آسڪتي ٿوڙ دي هئا. نشچيه ٻڏي هين جانتني هئا. همارا جو ڪچ هئا وهه بابا ڪو دي ديتا. ڪهتي پي هئا نان هي پڳوان، آپ نين جو ڪچ ديتا هئا وهه آپڪا هين هئا، همارا نهين هئا. وهه تو هوتا هئا پڳتي مارگ. اس سميه تو بابا ڏور ٿا. اب بابا بهت نزديڪ هئا. سامني انڪا بننا هوتا هئا.

تهر ڪهتي هو بابا، بابا ڪي شير ڪو نهين ديڪنا هئا. ٻڏي چلي جاتي هئا اوپر. پل يهه لون ليئا هونئا شير هئا پرنٽو تمهاري ٻڏي ۾ هئا هر شو بابا سين بات ڪرتي هئا. يهه تو ڪرائي پر ليئا هونئا رت هئا. انڪا ٿوريئي هئا. يهه تو ضرور هئا، جتنا بڙا آدمي هونگا تو ڪرايا پي بهت ملينگا. مڪان مالڪ ديڪينگا راجا مڪان ليتي هئا تو ايڪ هزار ڪرائي ڪا چار هزار بول دينگا. ڪيونڪ سمجهتي هئا يهه تو ڏنوان هئا. راجي لوگ ڪي پي بولينگي نهين ڪ يهه تو جاستي ليتي هو. نهين، انهن ڪو پئسي آد ڪي پرواه هين نهين رهتي هئا. وهه خد ڪوئي سين بات نهين ڪرتي هئا. پرائيويت سيڪريٽري هين بات ڪرتي هئا. آج ڪلهه تو رشوت بگر ڪام نهين چلتا. بابا تو بهت انپوي هئا. وو لوگ بڙي رايل هوتي هئا. چيز پسند ڪي بس، ڦر سيڪريٽري ڪو ڪهينگي ان سين فٽصلا ڪر لي آڻو. اٿسي مال ڪول ڪر رڪينگي. مهاراجا مهاراڻي دونو آئينگي، جو چيز پسند هونگي ان پر صرف آنڪ سين اشارا ڪرينگي. سيڪريٽري بات ڪر، بيچ ۾ اپنا حما نڪال ليتي هئا. ڪوئي ڪوئي راجائين سات ۾ پئسا لي آڻي، سيڪريٽري ڪو ڪهينگي انڪو پئسا دي دو. بابا تو سپڪي ڪنيڪشن ۾ آڻي هئا. جانتني هئا ڪئسي ڪئسي انهن ڪي اٿڪت چلتي هئا. جئسي راجائون ڪي پاس خزانچي رهتي هئا، وئسي يهان پي شو بابا ڪا خزانچي هئا. يهه تو ٿرستي هئا. بابا ڪا ان ۾ ڪوئي موهه نهين هئا. اس نين اپني پئسي ۾ هين موهه نهين رکا، سپ ڪچ شو بابا ڪو دي ديتا تو ڦر شو بابا ڪي ڏن ۾ موهه ڪئسي رڪينگي. يهه ٿرستي هئا. جنڪي پاس ڏن رهنا هئا، آج ڪلهه تو گورنمينٽ ڪتنا چاچ ڪرتي هئا. ولائت سين آڻي هئا تو ايڪدم اچي ريت چاچ ڪرتي هئا.

اب تهر بچي جانتني هو ڪئسي بيگر بننا هئا. ڪچ پي ياد نه آڻي. آتما اشيري بن جائي. اس شير ڪو پي اپنا نه سمجهي. همارا ڪچ پي نه رهي. باپ سمجهاتي هئا، اپني ڪو آتما سمجهو، آبي تمڪو واپس جانا هئا. تهر جانتني هو بيگر ڪئسي بننا هوتا هئا. شير سين پي ممتو ٿوت جائي. آپ مٽي مر گئي دنيا. يهه منزل هئا. سمجهتي هو بابا نيڪ ڪهتي هئا. اب همڪو واپس جانا هئا. شو بابا ڪو تهر جو ڪچ ديتي هو. اسڪا ڦر رٿرن ۾ دوسري جنم ۾ مل جانا هئا. اس ليئي ڪهتي هئا يهه سپ ڪچ ايشور نين هين ديتا هئا. آڻي جنم ۾ اٿسا اچا ڪرم ڪيئا هئا، جسڪا ڦل ملا هئا. شو بابا رڪنا ڪسڪا پي نهين هئا. بڙي بڙي راجائين، زميندار آد هوتي هئا تو انڪو نظرانا پي ديتي هئا. ڦر ڪوئي نظرانا ليتي، ڪوئي نهين ليتي. وهان تو تهر ڪچ پي دان پڻج نهين ڪرتي هو. ڪيونڪ وهان تو سپڪي پاس پئسي بهت هئا. دان ڪسڪو ڪرينگي؟ غريب تو

وهان هوتي نهين. تہ هين فقير سين امير اور امير سين فقير بنتي هو. كهتي هئ نان انكو ندرستي بخشو. ڪرپا ڪرو. يه ڪرو. آڱي شروع ۾ پي شو بابا سين مانگتي ٿي. ڦر ويچارِي بن گئي هئ نو سڀڪي آڱي جاتي رهتي هئ. كهتي هئ جهولي پر دو. ڪتني پٿر ٻڌي هئ. كهتي پي هئ پٿر ٻڌي سين پارس ٻڌي بناتي هئ. تو تہ بچون ڪو خوشي بهت رهنِي چاهيئي. گائن پي هئ اتي اندر يه سڪ پوچنا هو نو گوپي وليپ ڪي گوپ گوپيون سين پوچو. ڪسڪو بهت فائدا هوتا هئ تو بهت خوشي هوتي هئ. تو تہ بچون ڪو پي بهت خوشي رهنِي چاهيئي. تمڪو 100% خوشي ٿي ڦر گهتتي گئي. آب نو ڪڇ پي نهين هئ. پهلي ٿي بيحد ڪي بادشاهي. ڦر هوتي هئ حد ڪي راجائي، آلپ ڪال ڪي ليئي. آب ٻرلا ڪي پاس ڪتني ڏير ملڪيت هئ. مندر بناتي هئ، اُس سين ڪڇ پي نهين ملتا. غريبون ڪو ٿوريئي ڪڇ ديتي هئ. مندر بنايا، جهان منش آڪر ماڻا ٿيڪينگي. هان، غريب ڪو دان ۾ ديتي هئ تو اُسڪا رٿرن ۾ مل سڪتا هئ. ڌرمشالا بناتي هئ تو بهت منش جاڪر وهان وشرام پاتي هئ تو دوسري جنم ۾ آلپ ڪال ڪي ليئي سڪ مل جاتا هئ. ڪوئي هاسپيٽل بناتا هئ تو پي آلپ ڪال ڪي ليئي سڪ ملتا هئ ايڪ جنم ڪي ليئي. تو بيحد ڪا باپ بچون ڪو بٽن سمجھاتي هئ. اس پرشوتر سنگر ڀڳ ڪي بهت مهما هئ. تمھاري پي بهت مهما هئ جو تہ پرشوتر بنتي هو. تہ برھمڻون ڪو هين پڳوان پڙھاتي هئ. وهي گيان ڪا ساگر هئ. اس ساري منش سرشئي روپي ورڪيه ڪا ٻيچ روپ هئ. ساري ڊراما ڪي آدميه اُنت ڪا راز سمجھاتي هئ. تہ سين پوچينگي ڪيا تمڪو پڙھاتي هئ! بولو، ڪيا يه پوئل گئي هو ڪ گيتا ۾ پڳوانو واچيه هئ نان، مٿن تمڪو راجائون ڪا راجا بناتا هون. اسڪا اُرت تہ آپي سمجھتي هو. پنت راجائين پاون راجائون ڪي پوجا ڪرتي هئ اس ليئي باپ كهتي هئ تمڪو راجائون ڪا راجا بناتا هون. يه لڪشمي نارائڻ سورڳ ڪي مالڪ ٿي نان. سورڳ ڪي ديوتائون ڪو دواپر ڪلهيگ ۾ سڀ نمڻ پوجن ڪرتي هئ. ان باتون ڪو آپي تہ سمجھتي هو. ڀڳت لوگ ڪڇ پي سمجھتي ٿوريئي هئ. وه تو صرف شاسترون ڪي ڪھاڻيان پڙھتي سُنتي رهتي هئ. باپ كهتي هئ تہ جو گيتا آڏا ڪلپ سين پڙھتي سُنتي آڱي هو. اُس سين ڪڇ پراپتي هوئي؟ پيت تو ڪڇ پي پرا نهين. آپي تمھارا پيت پر رها هئ. تہ جانتِي هو يه پارت ايڪ هين وار چلتا هئ. خد پڳوان كهتي هئ مٿن اس تن ۾ پرويش ڪرتا هون. باپ انڪي دواران بولتي هئ تو ضرور پرويش ڪرينگي. اوپر سين ڊئريڪشن دينگي ڪيا! كهتي هئ مٿن سنمڪ آنا هون. آپي تہ سُن رهي هو. يه برهما پي ڪڇ نهين جانتِي ٿي. آپي جانتِي جاتي هئ. باقي گنڌا ڪا پاڻي پاون ڪرني والا نهين هئ، يه هئ گيان ڪي بات. تہ جانتِي هو باپ سنمڪ بٽني هئ، تمھاري ٻڌي آب اوپر ۾ نهين جائينگي، يه هئ انڪا رٿ. انڪو بابا بوٽ پي كهتي هئ، ڊي پي كهتي هئ. اُس ڊي ۾ يه هيرا هئ. ڪتني فرست ڪلاس چيز هئ. انڪو تو رکنا چاهيئي سوني ڪي ڊي ۾. گولڊن ايجيڊ ڊي بناتي هئ. بابا كهتي هئ نان توڻي ڪي گھر سين گئي چو. انڪو كهتي هئ چو منتر. چو منتر سين سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي، اس ليئي انڪو جادوگر پي كهتي هئ. سيڪنڊ ۾ نشچيه هو جاتا هئ هر يه بنينگي. يه باتين آپي تہ پريڪٽيڪل ۾ سُنتي هو. پهلي جب سنيہ نارائڻ ڪي ڪتا سُنتي ٿي تو يه سمجھتي ٿي ڪيا؟ اُس سميه تو ڪتا سُنتي سميه ولائت، اسٽيمبر آڏ ياد رهتا هئ. سنيہ نارائڻ ڪي ڪتا سُن ڪر ڦر مسافري پر جاتي ٿي. وه تو ڦر لوٽ

آتي ٿي. باپ تو ڪهڻي هڻ ٿمڪو ڦر اس چي چي دنيا ۾ لوڻا نهي هڻ. ڀارت امرلوڪ سورڳ ديوي ديوتائون ڪا راجي ٿا. يهه لڪشمي نارائڻ وشو ڪي مالڪ هڻ نان. انڪي راجي ۾ پوترتا، سڪ، شانتي ٿي. دنيا پي يهه مانگتي هڻ وشو ۾ شانتي هو. سڀ مل ڪر ايڪ هو جائين. اب اني سڀ ڌرم مل ڪر ايڪ ڪسي هونگي! هرايڪ ڪا ڌرم الڳ، فيچرس الڳ الڳ سڀ ايڪ ڪسي هونگي! وهه تو هڻ هين شانتي ڌار، سڪڌار، وهان ايڪ ڌرم، ايڪ راجي هوتا هڻ. دوسرا ڪوئي ڌرم هين نهي، جو تالي بچي. اسڪو وشو ۾ شانتي ڪها جاتا هڻ. اڀي تر بچون ڪو باپ پڙهائ رهي هڻ. يهه پي جاني هو سڀ بچي ايڪ رس نهي پڙهتي هڻ. نمبر وار تو هوتي هين هڻ. يهه پي راجڌاني استاپن هو رهي هڻ. بچون ڪو ڪتنا سمجهدار بنايا جاتا هڻ.

يهه هڻ ايشوريه يونيورسٽي. پڳت لوگ سمجھتي نهي. انيڪ وار سنا پي هڻ پڳوانو واچي. ڪيونڪ گيتا هين ڀارتواسيون ڪا ڌرم شاستر هڻ. گيتا ڪي تو اڀرم اڀار مهما هڻ. سرو شاستر مٿي شرومٿي پڳوت گيتا هڻ. شرومٿي آرٿات سرشيت. سرشيت تي سرشيت پنت پاون سدگتي داتا هڻ هين ايڪ پڳوان. جو سڀي آتمائون ڪا باپ هڻ. ڀارتواسي آرٿ ڪو سمجھتي نهي هڻ. بي سمجھي سين صرف ڪهه ديني هڻ سڀ پائي پائي هڻ. اڀي ٿمڪو باپ نين سمجھايا هڻ هر پائي پائي هڻ. هر شانتي ڌار ڪي رهندي والي هڻ. يهان ڀارت بجاتي بجاتي هر باپ ڪو پي پوڻ جاتي هڻ، تو گهر ڪو پي پوڻ جاتي هڻ. جو باپ ڀارت ڪو ساري وشو ڪا راجي ديني هڻ، انڪو سڀ پوڻ جاتي هڻ. يهه سڀ راز باپ هين سمجھاتي هڻ. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار:-

(1) آتي اندريه سڪ ڪا انيو ڪرني ڪي ليئي سمرتي رهي ڪ يهه پرشوتر سنگم ڀنگ هڻ جب ڪ همين پڳوان پڙهاتي هڻ، جس سين هر راجائون ڪا راجا بنينگي. اڀي هين همين ڊراما ڪي آد مڌيه انت ڪا گيان هڻ.

(2) اب واپس گهر جانا هڻ اس ليئي اس شير سين پي پورا بيگر بنا هڻ. اسي پوڻ اپني ڪو اشريري آتما سمجھنا هڻ.

وردان - سدا سنتشت رهه اپني درشتي، ورتي، ڪرتي دواران سنتشتا ڪي انپوتي

ڪراني والي سنتشت مٿي پو

برهمڻ ڪل ۾ وشيش آتمائين وو هڻ جو سدا سنتشتا ڪي وشيشتا دواران سيم پي سنتشت رهتي هڻ اوڙ اپني درشتي، ورتي اوڙ ڪرتي دواران اوڙون ڪو پي سنتشتا ڪي انپوتي ڪراتي هڻ، وهي سنتشت مٿيان هڻ جو سدا سنڪلپ، بول، سنگن ڪي سنبنڌ سمپر ڪوا ڪرم ۾ باپ دادا دواران اپني اوڀر سنتشتا ڪي گولڊن پشپون ڪي ورشا انيو ڪرتي هڻ. اٿسي سنتشت مٿيان هين باپ دادا ڪي گلي ڪا هار بنتي هڻ، راجي اڌڪاري بنتي هڻ اوڙ پڳتون ڪي سمرڻ ڪي مالها بنتي هڻ.

سلوگن - نڪيتو اوڙ ويسٽ ڪو سماپت ڪر محنت مڪت بنو.